

op i min Tid, og jeg er jo dog et af de yngste Medlemmer her i Tinget. Der gives Sogne eller Dele af Sogne, som i den Tid ere blevne til, ere blevne beplantede, opdyrkede, beboede. Det forekommer mig, at om hundrede Aar kan maaste den Slags Ting være fuldstændig glemte. Der er i den Retning Ket saa mange Ting, som have Interesse for et Billede af Tiden: Oprættelse af Foreninger, Indførelse af Institutioner, Stiftelse af Legater og mange, mange andre Forandringer, som kunne have stor Interesse baade praktisk og historisk. Jeg skal tilføie, at hvis vi f. Ex. udgive, hvad vi have af den Slags Ting, gamle Haandskrifter og Lignende, som f. Ex. det, der er fremkommet om Grevinge Sogn i Odsherred, vilde det kunne danne nye Billeder med Hensyn til, hvorledes Forholdene have været, ikke at tale om de enkelte Ting, der kunne have Interesse den Dag i Dag. Jeg vil derfor sige, at det forekommer mig naturligt og rimeligt, at man holder det rent theoretiske Spørgsmaal om, hvad der hører under Centraladministrationen, ude, men fører Lovforslaget videre i den Retning, at der bliver flere Arkiver i Landet, end her er Tale om, selv om der ogsaa skulde blive flere Embedsmænd, og at man paalægger dem som Pligt at indsende ogsaa nye Ting — saaledes som det blev udtalt af den høitærede Minister — at indsende nyere og nyeste Ting. Jeg tror, at det vil være en Reform, som har praktiske Grunde for sig, og som er fornuftig, og jeg synes, man maa kunne sige den Slags Ting uden at faae Bemyndning for, at man vil ødelægge Lovforslaget. Naar der er Tale om den Slags Ting, maa man i en saglig Forhandling vel have Lov til at drage den Slags frem, og det synes at være et temmelig skarpt Argument at bruge, at man der ved vil lægge Lovforslaget Hindringer i Veien. Jeg kan erkjende, at Spørgsmaalet om Centraladministration maaste kan lægge Lovforslaget Hindringer i Veien; men hvad det Andet angaar, da kan man ikke sige, at det lægger Lovforslaget Hindringer i Veien, at man vil opbevare Ting af historisk og praktisk Betydning, retslige og kommunale Dokumenter o. s. v., idet Interessen for den Slags Ting stadig stiger. Det forekommer mig, at det staar i Forbindelse med dette Lovforslag. Jeg vil derfor indtrængende anmode det Udvalg, der vil blive nedsat, om at optage den Tanke, her er fremført om en Decentralisation af Arkiverne og at paalægge Borgerne til Amtsarkiverne at indsende Sager af ny Dato. Der er mange Ting, der indsendes til Bevaring,

der i Diebliffet kunne synes at være uden Betydning, men som senere kunne være af endog stor praktisk Interesse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Det var maaste muligt at blive enig med det ærede Medlem, der nu udtalte sig; men jeg tror, at Forudsætningen herfor maa være den, at han ogsaa maa indømme mig, at Begyndelsen til, hvad han ønsker udført, maa være at oprette de her foreslaaede Stiftsarkiver; hvad enten det nu skal være 3, 4 eller 5, der virkelig blive Statsarkiver, og i hvilke samles de lokale Arkiver indenfor visse Grændser. Det er muligt, at han har Ket i, at det ikke vilde være rigtigt i disse større Arkiver at samle det, som jeg vil kalde Småting, saasom Sager fra Sogneraadene o. s. v. Det er muligt, at han har Ket i, at det burde samles i særlige Amtsarkiver; men for at det skal gøres, tror jeg, at det første Skridt dertil er, at de vigtigere Sager skulle samles og bevares og samles paa rette Maade under Statens Kontrol, under Statens egentlige Herredømme og under Statens Embedsmænd. — Derimod vil jeg sige, at dersom der skal gaas videre, vil jeg ikke have Noget imod, at der fra Statens Side gives Understøttelse til Amtene, for at de ogsaa kunne faae saadanne Arkiver. Thi det er vist, at selv om der oprettes Stiftsarkiver — hvilket jeg ønsker — saa vil der dog blive mange Arkivalier, som baade ville have stor praktisk og maaste ogsaa historisk Betydning tilbage. Derfor disse vil det maaste være heldigt at faae dem samlet i enkelte Arkiver; men jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som kan komme bagefter, efter at dette her Foreslaaede er gennemført først. Jeg tvivler om, at begge Dele kunne ske paa samme Tid, i eet Forslag. Jeg tror ikke, man har tilstrækkelige Oplysninger til for Diebliffet at kunne gennemføre Lovbestemmelser vedrørende dette Forhold. Jeg tror, at det ærede Medlem maatte kunne være tilfreds med, at der nu dog gennemføres Noget, som han dog i og for sig mener er fornuftigt og rigtigt, og at der saa fra Administrationens Side bliver taget alle mulige Hensyn til de Ytringer, som ere faldne fra ham og andre ærede Medlemmer i den Retning, og at ogsaa denne Side af Sagen vil blive taget op og ordnet paa bedste Maade snarest muligt. Men jeg frygter, det ikke vil vise sig muligt at faae denne Sag ordnet paa dette Lovforslag i Aar.

Berg: Ja, jeg vil ikke gjerne komme nærmere ind paa dette Lovforslag, derom har